

Abstrakt

Diplomová práce se zabývá fenoménem procesů apropriace ve veřejném prostoru. Jedná se o analýzu vycházející z urbání antropologie, jejímž cílem je poukázat na to, že některé apropriativní taktiky mohou přispět ke zkvalitnění života ve městě. Hlavní teoretický zdroj poskytuje přístup francouzských myslitelů, jakými jsou Marc Augé, Michel de Certeau a Henri Lefebvre, jenž spojuje především zájem o člověka, jako každodenního uživatele, ale také tvůrce veřejného prostoru. Dalším metodologickým nástrojem jsou kritéria kvality veřejného prostoru Jana Gehla.

Po úvodu do urbání antropologie se práce zabývá veřejným prostorem jako takovým, pokouší se jej definovat, zasadit do praktického rámce a nastínit hlavní problémy jeho současné krize. Další část je věnována procesům apropriace a jejich podobám. V aplikované části je následně na příkladu čtyř konkrétních veřejných prostranství Prahy, která jsou obyvateli prisvojována, popsán a zhodnocen jejich význam v kontextu celého města. Poslední část je jakýmsi převedením teorie do praxe v podobě mikroprojektu ve veřejném prostoru Prahy.

Klíčová slova

Apropriace, město, urbání antropologie, veřejný prostor, veřejné prostranství.